

holdet er dette, at det efter min Mening er nødvendigt at komme ind paa et langsommere Tempo med Hensyn til Udlørelsen af offentlige Arbejder, og dette langsommere Tempo betyder selvfølgelig, at der er visse offentlige Arbejder, som man, hvis Tempoet var hurtigere, vilde kunne udføre i de nærmeste Aar, men som man nu ikke kan udføre. Det, at vi kommer ind paa det langsommere Tempo, vil saaledes sige, at vi anvender færre Penge til offentlige Arbejder, end vi har gjort i de sidste Aar, hvor vi har anvendt, tør man nok sige, mere, end vore Finanser ret strakte til. (Rode: Ja!). Ja, fordi det var et almindeligt Krav her i Rigsdagen overfor den overhaandtagende Arbejdsløshed, at vi maatte gribe til dette meget drastiske Middel for at raade noget Bod paa Arbejdsløshedens værste Udløbere. Tempoet maa gøres langsommere, og det betyder ogsaa i det lange Løb reelle Beparelser. — Naar det ærede Medlem mente, at der ikke vilde blive fabrikeret rullende Materiel paa Grund af Nedsættelsen med de 5 Mill. Kr., tager det ærede Medlem atter fuldkommen fejl; thi der vil blive et betydeligt Genbevillingsbeløb, som kommer frem paa Tillægsbevillingen for 1923—24. Naturligvis vil disse Arbejder blive fortsat, men ogsaa dør i lidt langsommere Tempo end hidtil, hvad der er ganske nødvendigt paa Grund af de finansielle Forhold.

Det ærede Medlem talte om, at der ikke var sket tilstrækkelige Indskrænkninger paa de militære Budgetter. Jeg har før nævnt og skal for en Sikkerheds Skyld nævne igen, at de store Nedskæringer paa de militære Budgetter fandt Sted i den foregaaende Samling ved Vedtagelsen af Militærlovene. Det var stærkere Nedskæringer, der den Gang foregik her, end de, der nu, nogle Maaneder senere, foreslaas foretaget paa de andre Budgetter.

Med Hensyn til Ulykkesforsikringsloven og Invalididenteloven vil jeg bede det ærede Medlem opsætte sin Kritik, til han ser, hvad der fremkommer i denne Retning. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl, hvis han tror, at det bliver meget store og vidtgaende Nedskæringer, der kommer her.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var betænkelig ved en Forøgelse af Statsgælden. Det er jeg ogsaa, og derfor har jeg netop stillet Forslaget, som jeg har, saaledes at det holder sig indenfor den Grænse, hvor det ikke bliver nogen Forøgelse af Statsgælden, idet det bliver omtrent 1 Mill.

Kr. mindre, end de stipulerede aarlige Afdrag paa Statsgælden er.

Det ærede Medlem fremhævede Faren ved at bygge paa en saa svingende Grund som de direkte Skatter. Jeg kan godt give det ærede Medlem Ret i denne Betragtning. Derfor kan vi selvfølgelig ikke forlade de direkte Skatter, men de har vist sig at være en yderst usikker Grund at bygge Finansvæsenet paa. Derfor maatte ogsaa allerede min Forgænger, trods principielle Betæneligheder, slaa ind paa at forøge den indirekte Beskatning. Jeg har yderligere maattet forøge den, ikke af Forkærlighed for indirekte Skatter, ikke fordi jeg foretrækker indirekte Skatter for direkte, men fordi det er en finansiell Nødvendighed at tage noget mere af denne Skattekilde, naar den anden svigter i saa høj Grad, som Tilfældet er. Det ærede Medlem anviste en betydelig Forøgelse af den indirekte Beskatning som den rette Vej til Balance. Jeg mener nu vedblivende, at den rette Vej til Balance er Beparelser, og først naar det viser sig, at Beparelserne, Udgiftsindskrænkningerne, ikke kan føre til Maalet, først da bliver der Spørgsmaal om at gaa til en væsentligere Forøgelse af Indtægten. Det ærede Medlem vil jo ikke være i Tvivl om, hvor Venstres Standpunkt i saa Henseende ligger. Vi har aldrig været Modstandere af en Forøgelse af den indirekte Beskatning, som ikke rammer Nødvendighedsartikler, den indirekte Beskatning, som særlig rammer Luksusforbrug, og jeg skal paa ingen Maade have noget imod, om det kunde være muligt at drage ind under Toldloven eller Luksustoldloven maaske en eller anden Artikel, der hører under samme Kategori, og derved forøge Indtægterne. Det kan jeg naturligvis som Finansminister ikke have noget imod; men det bliver ikke saa store Summer, at det kan komme til at spille en afgørende Rolle for Balancen.

Naar det ærede Medlem sagde, at den bedste Vej var den at skaffe Borgerne øget Skatteevne, er jeg af Hjertet enig med ham i den Betragtning, og jeg mener ogsaa, at den Politik, som Regeringen har ført, har været en Politik, der har stilet mod dette Maal. Naar vi har forsøgt paa forskellige Maader at komme de nødstedte Næringsveje, og ikke mindst Byerhvervene, til Hjælp gennem en Række Foranstaltninger, har det netop været ud fra denne Betragtning.

Administrationens Simplificering er et Formaal, som Regeringen har for Øje, og